

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 118. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094448080/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

hvoraf der vælder forfærdelige vræl op. Hvad er der? Hvad skal jeg? Nu hørte jeg mit navn blive råbt af mange tusend stemmer. –

Det er morgen, jeg fryser, der ligger dug på mit tøj. Sover jeg endnu? Hjem! Det begynder at lysne, jeg vil ikke se solen, nej, hjem, sove – nej, ikke sove, for så falder djævelen over mig igen. I nat har jeg fået troen på en djevel.

Hvor alting ser hæshedigt ud, liggult og blygråt. Hjem! ikke se dagen, gemme mig. Hvad fejler mine ben? De er jo skæve; drømmer jeg da endnu? Ja, de er skæve, og min ryg er sunket sammen. Nu går jeg hen ad vejen. Når jeg ser op på himlen, synes jeg, at jeg er forrykt; når jeg vender mig om og ser mig tilbage, føler jeg vanviddet snurre i mig. Ikke se sig om, hjem, gemme sig. Kun se på jorden. Mine knæ slår sammen; det forekommer mig, at mit hoved er en tung blok på enden af en lang, tynd stilk; det hænger ned på brystet.

Ja, jeg ved det godt, han går bag ved mig. Jeg skal ikke sove, nej ikke sove, men opløses til skum, bæres, føre hen uden tyngsel, ud fra jorden – Mine ben er som tynde blystænger, der bøjer sig og ikke vil rette sig ud igen; mit hoved er som en stendynge i en søk.

Ak, svæve frit i rummet, om millioner af år strande på en klode, på en lykkelig klode og dær fortsætte en tilværelse i lyksalighed, for tusende millioner mil borte fra elendigheden, fra helvede, må lyksaligheden være. Eller osse være en solstråle, gå med bud til de fjerneste verdener, solen kan skinne på; se stjernerne vokse foran sig til store sole og ta af bag ved sig til ganske små gnister –

Gnister står der for mine øjne ved hvert skridt, jeg tar, og jeg synes, jeg går i blod. Jeg kan ikke stå stille, for han er lige i hælene på mig.

Så er jeg hjemme. Dær står min seng, dær min stol, men jeg blir stående her i krogen. Du venter på dit bytte, men jeg blir som sagt her og passer på dig. Du skal ikke få din vilje. Bare jeg vilde sove, hvad? blot lukke øjnene et par minutter, så du kunde drive dit spill Du skal komme til at vente.

Ja, sove – vist så. Især ligge på ryggen en sommernat, benene magelig adskilte, tæppet nonchalant lagt over en del af fyren,